

Nagy parancsolat?

Előfohász: „Amikor Abrám kilencvenkilenc éves volt, megjelent Abrámnak az Úr, és ezt mondta neki: Én vagyok a Mindenható Isten. Járj színem előtt, és légy feddhetetlen! Megajándékozlak szövetségemmel,... (IMóz 17,1-2a).” Ámen.

Gyülekező ének: 246. dicséret: „Adj Úr Isten, nekünk Szentlelket...”

Fennálló ének: 159. dicséret: „Atya, Fiú, Szentlélek...”

Fő ének: 392. dicséret: „Az egyháznak Jézus a fundamentuma...”

Köszöntés: Kegyelem nektek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő... (Jel 1,4a).” Ámen.

Lekció: Márk evangéliuma 12. rész, 28-34. versei:

„Ekkor odament az egyik írástudó, aki hallotta őket vitázni, és mivel tudta, hogy Jézus jól felelt nekik, megkérdezte tőle: Melyik a legfőbb az összes parancsolat közül? Jézus így válaszolt: A legfőbb ez: „Halld meg, Izráel: Az Úr a mi Istenünk, egyedül az Úr!” és: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből!” A második ez: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” Nincsen más, ezeknél nagyobb parancsolat. Az írástudó ezt mondta neki: Úgy van, Mester, helyesen mondtad, hogy egy Isten van, és rajta kívül nincsen más; és ha szeretjük őt teljes szívünkkel, teljes elménkkel és teljes erőnkkel, és ha szeretjük felebarátunkat, mint magunkat, sokkal több az minden égő- és véresáldozatnál. Jézus pedig látva, hogy okosan felelt, ezt mondta neki: Nem vagy messze Isten országától. És többé senki sem merte őt megkérdezni.”

Előima

Köszönjük Urunk, hogy hitünket mindig mozgásban tartod, amikor Tőled kérdezzük és Általad akarunk megmaradni az igazság és hűség kincseinél. Töredelmes szívvel megvalljuk Előtted, hogy a világ gondja, terheink, nyomorúságos voltunk és gyászunk, mindent ellaposít körülöttünk és bennünk. Kérünk, hajolj le hozzánk kegyelmeddel a magas mennyekekből, és ragyogtasd fel előttünk azt a világos gondoskodó békességet, amit Te árasztasz ebbe a világba egyszülött Fiad által a Lélek közösségében. Gyűjtsd meg minden teremtményed előtt az üdvösség fényét, hogy amikor Te szólsz, akkor életünk megjobbító szereteted által formálódjon és megújuljon. Add, hogy hordozói legyünk annak a szeretetnek, amely előbb szeretett bennünket és ma is hordoz. Könyörgünk, hadd érezzük meg kegyelmednek a mélységét, és hatalmadnak nagysága alatt teljesen összeroppanjunk, hogy Általad Dágón temploma, a büszkeség tornya ledőljön és

a Szentlélek Úr Isten hajléka, az imádság háza, megépüljön bennünk Általad. Kegyelemmel teljes Urunk, Jézus Krisztus, adj alázatot a szolgálatban, hogy a teljesség felé ne magunkat emeljük, hanem Téged dicsőítve és magasztalva valljuk, Te vagy a mi egyedüli Urunk, Pásztorunk, Gondviselőnk, Megváltónk és Megszentelőnk. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 89. zsoltár 7. verse: „Boldog a nép, amely tenéked örvendez...”

Textus: Márk evangéliuma 12. rész 28. verse: *„Ekkor odament az egyik írástudó, aki hallotta őket vitázni, és mivel tudta, hogy Jézus jól felelt nekik, megkérdezte tőle: Melyik a legfőbb az összes parancsolat közül?”*

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, kedves testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Jézus disputái nyilvánosak. Emberekkel beszél az őket érintő problémákról. Kérdéseikre ad választ. Felel, mert Őt kérdezték. Válaszol, mert Ő maga a felelet minden kérdésünkre. A sokaságban megbújó nagyon előzékeny írástudó az előző beszélgetést meghallgatja, szívében őrzi, rögzíti, és úgy kérdez, mert szerinte Jézus válasza megfelelt annak, amit hallani akart. Eddig hallgatott, most kérdez. Most jött el az ő ideje. Ők már egy hullámhosszon vannak, mert Jézus válaszában ott van az, ami az ő szívében. Ők már egy húron pendülnek. Épp ezért békésen kérdez Jézustól, nem támad és a megfontolt kérdése a következő: *Melyik a legfőbb az összes parancsolat közül?”* Vagyis: Minden parancsolat közül melyik az első? Tehát a törvény summája, összefoglalója érdekli a mély hallgatót. Merész kérdés ez. Hiszen összefoglalni mindent egy olyan vallási közegben, ahol az írástudók inkább mindent részleteztek, darabjaira szétszedtek, minden eshetőséget felmértek. Jézus idejében a Tízparancsolatot 613 tilalomra bontották. Ahogyan egy másik helyen mondja a mi Urunk: *„Vak vezetőik, kiszűritek a szűnyogot, a tevét pedig lenyelitek (Mt 23,24).”* Szórszálhasogatásként hangozott ez a kérdés? Gondoljunk bele: „Kis és nagy parancsolatok az életünkben.” Mindenkinek megvan a maga teóriája az együttélésre. A házasságban csak egy WC ülőke mennyi problémának a forrása lehet. Az írástudók pedagógiai célzattal

állították össze „a saját kis könyvecskéjüket”: a Tóra magyarázatát, mert érezték, hogy az embereket érintő problémák, kérdések az együttélést nehezítik. Nagy és kis, első és utolsó, életbevágóan fontos, nagyon fontos, fontos, kevésbé fontos. Hogyan tudunk mi rangsorolni? Hogyan tud rangsorolni a Mester? Hogyan rangsoroltak az akkori írástudók? Igen, ettől függ az életünk, a mindennapunk, mi a legfőbb, miért fontos, miért ez az első? Jézus a gyakorlati alkalmazásból indul ki, ami már sokszor annyira ellaposodott. A naponta kétszer kötelező jelleggel elmondott hitvallás Mózes V. könyvének 6. fejezetéből, amelynek nem az a lényege, hogy egy az Isten, hanem az, hogy az Úr, a mi Istenünk. Hitvallásos életünk sokszor másra teszi a hangsúlyt. Mindenkinek más a lényeg. Isten számára itt és akkor ott és ma is, az Átala felvállalt szeretetkapcsolaton múlik, amelynek van eredménye: szabadulás Egyiptomból, később Babilóniából. A szeretetkapcsolatnak vannak élményei, de amikor az ember csak mormol, amikor csak utánoz, amikor már csak kötelező jelleggel veszi elő a Bibliaolvasó Kalauzt, olvassa, megtartja a kötelező jellegű IGEIDŐT, akkor nagyon is elfelejtette, hogy milyen szövetséges az Úr, és mi a hangsúlyos az Átala elmondott hitvallásban. Elfelejtjük, hogy hol vannak a hangsúlyok a szeretetkapcsolatban. Máshová tesszük, mert más a szeretetnyelvünk, másképp kívánjuk a talpig nehéz hűséget, másképp akarjuk, másképp látjuk, de Istennek egy a lényeg, hogy Ő mindig a mi Istenünk legyen, mert Isten imádata a teljes embert kívánja. Jézus a mózesi törvényt idézi, amelynek a kezdete nyilvánvaló: „Halld Izráel...” Az Isten iránti szeretet jele, de éppen azért szeretet, mert az Úr úgy szerette, hogy megszabadította. Jézus a teljesség csokrát még kiegészíti és hozzáteszi: teljes elméddel és teljes erőddel. De Ő nem áll meg Istennél, tovább megy, és az embertársra is figyel. Páratlanul köti össze a szeretetnek a láncolatát. Mózes V. könyvéből egyszerre csak ottvagyunk a törvények sűrűjében, és Mózes III. könyve 19. részének 18. versét idézi: *„Szeresd felebarátodat, mint magadat! Én vagyok az Úr!”* Jézus, a Mester az áldások sorozatát vonultatja fel. Ilyen

párhuzamot még senki sem látott. A Jézus által felkínált élet egyik alappillére a mozgásban lévő hit, Istentől indul el, aki szeret, és az embernél ér célba, akit nemcsak érdemes szeretni, hanem kell is. Kemény beszéd ez, kicsoda hallgathatja: Mint magadat. Az önszeretetet ugyanis valahogy senkinek sem kell tanítani, de összehasonlításként még eddig nem igen alkalmazták. Ami nekem tetszik, ami nekem a legjobb, azt akarjam a másoknak is. Minden lehetőség közül azt, ami a legjobb. Amit magamnak kívánok, azt kívánjam másnak is. A rövid toldalék, és milyen nyomatékosító. Egy életre szóló feladat a szeretet kettős parancsa. Itt ugyanis az Agapé szerepel. Nem az éros, a testi vonzalom, az egykori dávidi kívánalom, a tiltott gyümölcs leszakítása ez. Az úgy szeretlek, majd eszlek című fejezetek az életünkben. Nem-nem. Nem is a filia, a baráti szeretet jele, amikor adunk, és nem várunk viszonzást. Ez a szeretet a teljes emberi lényt igényli. Ez a szeretet az önfeláldozó szeretet. Ez a szeretet a megmentő szeretet és hűség jele. Amikor csak adok, csak adok, csak adok, és nem várok viszonzást. Sőt, úgy érzem, hogy nem tudom soha leróni azt, amit kaptam. Így szeret a könyörülő Atya, az irgalmas Úr. Ő mutatja meg Fiában, hogy hogyan érdemes szeretni. Jézus páratlan tanítása elhangzott, majd a kereszten megtestesült. Amiről itt beszélt, azt a kereszten elvégezte. Engedelmes volt. Alázatos maradt. Megélte és megtartotta. Jézus betöltötte a törvényt. Az írástudó nem akarta megfogni Jézust beszédben. Szavaival elismeri Jézust és a kérdésre adott válaszát. Ő helyesli Jézus szavait. Először Ő helyesel. Idézi újból, amit Jézus elmondott. Sőt, még hozzá tesz. A szeretet az írástudó szerint több mint áldozathozatal és több mint ajándék az ember részéről. Milyen érdekes ez az írástudó először is felfogta, hogy amit Jézus tanít nincs szöges ellentétben azzal, amire éppen a farizeusok tanítják a népet. Sőt, az ő mindennapi életgyakorlatukból indul ki. De ennél tovább is megy, amikor Hóseás próféta szavainak az összehasonlításában a „sokkal több...” szócskával a minőségre teszi a hangsúlyt. Ez az írástudó minőségellenőr. Jézus szavainak minőségét helyesli, és ezzel az idézettel nekünk azt üzeni: Meddig

megyek el a szeretetben? Meddig vagyok hajlandó elmenni a szeretetben? Meddig szeretek? A szeretet erős, mint a halál. Jézus oldalára állni nem szükséges, akkor sem volt és ma sem kell. Egy írástudó mégis többet lát meg belőle, mint egy Mestert. Sokkal több... Mikor mondtad ki utoljára az Ige alapján Jézussal beszélgetve, hogy mitől sokkal több a szeretet. A mindennapi életgyakorlatunktól, a mindennapi áldozathozatalainktól, amiket olyan szépen a másik arcába tudunk vágni, sőt még Istennek is el tudjuk mondani, mint a farizeus öngazultan, hogy mi mit tettünk. Sokkal több a szeretet, mint amit én adhatok Istennek. Sokkal több, mert az Úr maga a szeretet. Eljutni erre a felismerésre, hogy csak haszontalan szolga vagyok, Jézus tanít meg tetteivel a kereszten. Eljutni arra a meggyőződésre, hogy Jézus végérvényesen mindent helyesen cselekedett, csak Istennek a Lelke segít el. Először az írástudó helyeselt, végül Jézus helyeselt: Nem vagy messze az Isten országától. Nem vagy messze, mert elközelített a mennyek országa. Nem vagy messze, de vannak, akik közületek messze, távol vannak attól, amiről mi most beszélünk. Nem vagy messze, mert közel jött hozzád a kegyelem, az irgalom. Testközelből láthatod, hallhatod, hogy ki vagyok én. Az irgalom Atyja meglátogatott. Közel van Isten országa, valaki számára ítéletet jelent, valaki számára üdvösséget. Jézus nyíltan megmondja. Ő tudja, hogy mi lakozik az emberben. Ő látja a hozzáállást. Megkülönbözteti a bigott, elvakult, csökönyös, megkeményedett írástudóktól, ezt a szelíd kérdezőt. Megkülönbözteti azoktól, akik kelepcebe akarták csalni a Megváltót. Igen, sokan voltak akik a farizeusok pártjából hívőkké lettek, talán rólunk is ír Lukács, amint olvassuk az Apostolok Cselekedeteiben: *„Előálltak azonban néhányan, akik a farizeusok pártjából lettek hívőkké, és azt mondták, hogy körül kell metélni azokat, és meg kell parancsolni nekik, hogy tartsák meg Mózes törvényét (ApCsel 15,5).”* Hány névtelen írástudó ma sincs messze az Isten országától. Jézus tudja, aki igazán kérdez, aki helyesen hasogatja az Igét, aki látja Jézusban a megjobbító szándékot, és ismeri az írásokat, nem kételkedik szívében,

hanem rákérdez. Végül senki se kérdezte többé. A tisztelet kifejezése ez Márk evangélistánál, Máténál az aggodalom, a félelem, a rettegés kifejezése. Nincs több kérdés? Minden válasz a helyére került? Akkor lezárhatjuk az egyházi év ünnepes félévét, hiszen ma Szentháromság vasárnapja van. Akinek Jézus a válasz minden kérdésére, Megváltóként él szívében, Szabadítóként ismeri el életében, annak nincs mitől félnie, hanem naponként magára ölti a szeretetet. Ámen.

Utóima: „Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott Krisztus Jézus. Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem, de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának Krisztus Jézusban adott jutalmáért (Fil 3,12-14).”

„Énók az Istennel járt, és egyszer csak eltűnt, mert Isten magához vette őt (IMóz 5,24).”

„Inkább növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban (II Pt 3,18)!”

„Miután ezeket mondta Jézus, tekintetét az égre emelve így szólt: Atyám, eljött az óra: dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a Fiú is megdicsőítsen téged, [...] Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. [...] én őbennük és te énbennem, hogy teljesen egygé legyenek, hogy felismerje a világ, hogy te küldtél el engem, és úgy szeretted őket, ahogyan engem szeretted. (Jn 17,1.15.23).”

„Akkor ezt mondta Sámuel: Talán ugyanúgy tetszik az Úrnak az égő- és a véresáldozat, mint az engedelmesség az ÚR szava iránt? Bizony, többet ér az engedelmesség az áldozatnál, és a szófogadás a kosok kövérjénél (ISám 15,22)!”

„Mert szeretetet kívánok, és nem áldozatot, Isten ismeretét, és nem égőáldozatokat. (Hós 6,6).” **Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...**

Adakozás: „...csak azt adtuk neked, amit a te kezedből kaptunk (IKrón 29,14)!”

Áldás: „Az ismeretlen Istennek. [...] őbenne élünk, mozgunk és vagyunk. (ApCsel 17,23.28).” Ámen.

Záró ének: 214. dicséret: 8-10. versei: „Végy el mi rólunk ennyi sok inséget...”